

Βικτ. Ντακ.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΤΙΜΙΑ ΔΩΡΑ

(Από το περιοδικό «Τα κρίνα»)

«... και πεσόντες προσεκύνησαν αυτώ και ανοίξαντες τους θησαυρούς αυτών προσήνεγκαν αυτώ δώρα, χρυσόν και λίβανον και σμύρναν».

(Ματθ. Β', 1)

Σύμφωνα με την ιστορική και θρησκευτική μας παράδοση, πριν από την Κοίμησή της η Παναγία παρέδωσε τα Τίμια Δώρα μαζί με την Τίμια Εσθήτα και την Αγία Ζώνη της στην Εκκλησία των Ιεροσολύμων.

Το 400 μ.Χ. ο αυτοκράτορας Αρκάδιος τα μετέφερε στην Κωνσταντινούπολη, όπου και παρέμειναν μέχρι την άλωσή της από τους Φράγκους το 1204. Στη συνέχεια «ταξίδεψαν» για λόγους ασφαλείας, στην προσωρινή πρωτεύουσα του Βυζαντίου, τη Νίκαια της Βιθυνίας. Ύστερα από 60 χρόνια και μετά την αποχώρηση των Σταυροφόρων επιστράφηκαν στην Κωνσταντινούπολη, έως την «αποφράδα» ημέρα του 1453...

Να, όμως, που η μητέρα του Μωάμεθ του Κατακτητή, η Μάρω, ήταν χριστιανή και μάλιστα ευλαβέστατη. Αυτή τα παρέλαβε και τα μετέφερε αυτοπροσώπως στη Μονή Αγίου Παύλου στο Άγιον Όρος. Και δεν ήταν τυχαία η επιλογή της. Ο ίδιος της ο πατέρας, ο βασιλεύς της Σερβίας Γεώργιος, είχε κτίσει τον καθολικό ναό της μονής.

Κατά την αγιορείτικη παράδοση, καθώς η Μάρω ανέβαινε από τον αρσανά, η Παναγία την εμπόδισε με υπερφυσικό τρόπο να παραβιάσει το άβατο του αθωνικού βουνού. Υπάκουα, η καλή χριστιανή παρέδωσε τα Τίμια Δώρα στους μοναχούς, οι οποίοι στο σημείο που εμφανίστηκε η Θεοτόκος έστησαν ένα Σταυρό με την ονομασία «Σταυρός της Βασιλίσσης». Όρθιο και σωζόμενο μέχρι σήμερα...

Έτσι, η βασίλισσα των ανθρώπων τα επέστρεψε με τη βοήθεια της Θείας Χάριτος στη Βασίλισσα των Ουρανών και στο επίγειο «περιβόλι» της. Να

ευωδιάζουν αδιάκοπα, πióτερο από κάθε λουλούδι, αμάραντα και θαυματουργικά, αυτά που εναποτέθηκαν στα πόδια του Κυρίου...

«...και τους θησαυρούς αυτών προθύμως ανοίξαντες, δώρα τίμια προσέφερον. Δόκιμον χρυσόν, ως βασιλεί των αιώνων. Και λίβανον, ως Θεώ των όλων. Ως τριημέρω δε νεκρών, σμύρναν τω Αθανάτω».

...Γιατί και τα άγια αυτά αντικείμενα, όπως καθετί στη ζωή του Χριστού μας, «κλείνουν» μέσα τους κάτι από το Θείο Σχέδιο.

Σύμφωνα με τα έθιμα της Ανατολής, όποιος επισκεπτόταν βασιλιά πρόσφερε δώρα. Κυρίως δε χρυσό. Με την κίνησή τους, λοιπόν, αυτή, οι Σοφοί Μάγοι αναγνώρισαν στο βρέφος της ταπείνωσης και της φτωχικής οικίας τον αιώνιο βασιλιά...

Με το λίβανο, το θυμιατό των προσευχών προς τα ουράνια, φανέρωσαν το Θεό των όλων. Σμύρνα, τέλος, είναι το φυσικό άρωμα που χρησιμοποιούσαν τα χρόνια εκείνα για ν' αλείψουν τους νεκρούς. Μια προσφορά για τη μεγάλη κατοπινή θυσία χάριν της ανθρωπότητας: «και ως τριήμερο νεκρό, έδωσαν σμύρνα στον Αθάνατο»...

Από τη μικρή Βαβυλώνα, λοιπόν, κι από εκεί στη Βηθλεέμ, στην Κωνσταντινούπολη, στη Βιθυνία, για να καταλήξουν στη νέα «κοιτίδα» της Ορθοδοξίας: Την Ελλάδα...

Στη σημερινή τους μορφή, τα Τίμια Δώρα, προστατεύονται καλυμμένα με καλλιτεχνήματα. Ο χρυσός βρίσκεται σε 28 σκαλισμένα επίπεδα πλακίδια, ποικίλων σχημάτων (παραλληλόγραμμα, τραπεζοειδή, πολύγωνα κ.α.) και διαστάσεων περίπου 5X7 εκ. Κάθε πλαίσιο έχει διαφορετικό σχέδιο, πολύπλοκης καλλιτεχνικής λειτουργίας. Ο λίβανος και η σμύρνα διατηρούνται ως μείγμα, με τη μορφή 70 περίπου σφαιρικών χανδρών, μεγέθους μικρής ελιάς.

Επειδή η υλική, ιστορική, αρχαιολογική, αλλά κυρίως πνευματική αξία των αγίων αντικειμένων είναι ανυπολόγιστη, φυλάσσονται σε σκευοφυλάκιο της Ι. Μονής Αγίου Παύλου στο Άγιον Όρος. Για λόγους ασφαλείας είναι κατανεμημένα σε διάφορες λειψανοθήκες, και μόνο τμήμα τους μεταφέρεται για προσκύνηση.